

Gazeta Transilvaniei.

Gazeta are de două ori săptămânal: Miercuri și Sâmbătă. Fiecare ediție pe săptămână, adică Sâmbătă. Prețul lor este pe un an 10 f. m. e., pe jumătate an 5 f.; iar pentru teritoriul străin 7 f. pe an sau, și pe anul întreg 14 f. m. e. Se primumera la toate poștele imperiale, cum și la toți cunoscuții noștri DD. correspondenți. Pentru serie „petit“ se ceru 4 fr. m. e.

Monarchia austriacă.

Officiale.

Nr. 235, 13/2349 1852.

În nescu cu emisul d'aci din 30. Septembrie a. e. Nr. 20982/2086, la repetita rugare a direcțiunii privilegiatei c. r. bănci naționale Austriace, din 22. ale lunii tr. Nr. 6398/41 se republica incunoscintia care în 19. Decembrie a. e. se emise în public în privința schimbării bancnotelor de 5, 10, 100 și 1000 f. de forma a IV.

Totuodată se trage repetita luare aminte, cumca toate c. r. casse, după decurgerea desptului termenului otaritu pentru particulari facie cu băncile filiale pentru schimbare, ad. după 31. Decem. a. e.; înca sub termenul de 3 luni, ad. pene la 31. Martiu 1853, mai potu înșchimbă bancnotele de forma a IV. cele de 5, 10, 100 și 1000 f. ce voru intra în tipu de plati, cu bancnote de forma acincia, la cassele schimbătorie ale bancului.

Sibiu în 6. Noemvre 1852.

Pentru gubernatorele militare și civile
Bordolo L. M. C.

Comisiunea de esaminele de statu în Sibiu pentru anul 1852/3 consta din membrii urmatori:

Esselesia Sa c. r. consiliariu intimu și supremu commissariu al țierei, Iosifu Bedeus de Scharberg e presedinte al ambelor departimente ale comisiunii de esaminele de statu.

Despartimentul administrativu de dreptul statului.

Presedinte: Iosifu Bedeus de Scharberg;

Membrii: Otto de Honnamon, consiliariu supremu de finantie;

Henricu Albach; consiliariu de finantie;

Fridericu Haupt, secretariu guberniale;

Dr. Iosifu Grimm, referinte guberniale și profesoriu ordinariu la c. r. academia de drepturi în Sibiu;

Henricu Schmidt, prof. ord. la c. r. acad. din Sibiu;

Dr. Iosifu Bayer, prof. ord. la c. r. acad. din Sibiu.

Comisiunea despartimentului iudiciale.

Presedinte: Massilianu Fuger de Rechtborn, c. r. consiliariu appellativu, procuratore generale prov. și locutiunte de presedinte alu marei preture.

Membrii: Ioanne Carabetiu, consiliariu provinciale și referinte alu prov. marei preture;

Iosifa Mariaffy, referinte alu prov. marei preture;

Iosifu Fr. Trausch, procuratore camerale provisoriu;

Pavelu Dunca, referinte alu prov. marei preture;

Dr. Gottfried Müller, prof. ord. la c. r. academia de drepturi.

Dintre acestia Domnul consiliariu și referinte Ioanne Carabetiu și Domnul referinte al preturei mari, Pavelu Dunca sunt din sinul națiunii romane.

Procuratura camerale ordinata provisorie (fostul directoratu fiscalu) pentru Ardealu, în urma prenaltei rezoluțiuni sea strafornatu într'o procuratura finantiaria, la care s'au sistemisatu urmatoriile stațiuni de servitiu:

Unu procuratore finantiariu cu rang și caracteriu de cons. finantiariu supremu, în clasa dietei a VI cu salariu de 3000 f. m. e.;

Doi consiliari de finantie, clas. de dieta a VII, cu 2000 și 1800 f.; trei adjuncți de procuratura finantiaria, VIII clase de dieta, 2 cu câte 1400, unul cu 1200 f.;

Pentru manipulațiune: Unu superiore pentru oficiile ajutătorie, cl. dietei a IX, cu 900 f.; patru oficiali, cl. d. XI, unul cu 700, 2 cu câte 600 f. și unul cu 500 f.; patru asistinti, cl. XII a diet., unul cu 400 f. salariu. — Servitori cu 200 f. — Concursul la aceste posturi se încheia pene la ultima Decembre.

Scrisoarea unui austriacu catra națiunea germana.

Isidor Heller, unu scriptor cunoscutu, a scosu la lumina unu opu supt titlul de susu, tiparitu în Lipsia a. 1852. Acestu opu facu atata sensatiune în Prusia, în catu, după scirile citite, politica din Berlinu se a aflatu silita a o confisca. Ea cuprinde caldurate espeptoratiuni pentru uniunea austriaco-germana portoriale, în care pe catu cu puternicul cuvintu, pe atatu cu sumeati'a sa ironia documenta și patrunsetate în starea de facie a Germaniei, privita din punctu politicu, trecut, presinte și venitoriu. Asia, fiindca evenimentele din Germania, acum de atatu timpu în cõe, se au tiernuritu pelunga tras'a și impins'a cestiune a uniunii vamaie, fora celu mai micu rezultatu, pene la congressu de facie ce se tiene în Vien'a, socoteamu că nu e cu scopu a da locu conecțureloru și animositatiloru Kreuzzeitungiane în stramtele aceste colone, pene ce voru gravita într'una se au într'alta parte; cuprinsul inse alu scrisorei acesteia va pune în stare pe cititori a și forma o idea despre starea politica a Germaniei, din care scopu și spicuim dintr'ensa urmatoriile:

„Batjocuritoarea imputatiune a vecinilor nostri, cumca capatiunile germane sunt nepractice, neci o data nu o amu meritatu atatu de tare ca în criticul momentu de facie, candu caderea seu marirea Germaniei se afla, pôte în ultima data, în man'a ne. Raru amicul geniu al Germaniei face possibile în fine uniunea desmadulateloru membre; fiindca insii rivalii principii, cu pucina exceptiune, sunt aplecati a strafornu „espresiunea geografica“ de mai înainte, prin uniunea portoriale, în state unite. Acestu prospectu mantui-toriu, ar fi de a crede, ca ar trebui se superbeza tota anima germana, se atraga tota puterea germana la confaptuirea marelui acestui opu, care e atatu timpu de candu'lu dorimu. Dar la ce ajungemu noi în momentu acestu alu istoriei nostre, la care cu destula ingrijire ochiescu reuvoitorii nostri vecini? — Carduri întregi de condeie nordugermane, cu o patima chiaru de sene ucidiatoria, vedemu ca turbeaza în contra opului uniunii.“

D'aci se demarca mai d'aprobe condeiele aceste și sinucibile partimi în contra uniunii. Refrange stanjiuirile oponentiloru cu arme ne'nvinse și le darana cu totul. Pe Austria o numesce unu statu germanu în capite et membris, apoi urmeadia:

„Se ponemu totusi, ca Austria ar fi precumpanita de elemente straine, după cum afirmati voi, au pentru aceea nu ve pasa vòa nemicu de milioanele germaniloru pamenteni din Austria, singuru pentru ca gradelele, la spatele carora traiescu ei, sunt date cu colore negrugalbina (schwarzgelb) în locu de negru-alb'a ori alta tenta din seciniu de colori patriotice? Luativa pe seama! Britania pentru apararea dreptului a unui singuru anglezu și pune flota'nmiscare, și voi vreati

FOILTONUL.

Lectura.

Tota lumea pretiuesce folosele și placerele ce pôte procurã lectura, acosta fontana continua de instructiune și de delectare, prin care ne facemu, precumu a zissu unu poeta:

Contimpurani cu toti omenii

Si cetatiani în totu loculu.

Dara acosta fontana este fecunda numai pentru spiritele celle destullu de preparate. Adese cei mai multu cautu într'unu scriptu numai o recreatiune usiora din care nu remane nimicu. Omulu studiosu da unu scopu lecturei selle: de si doresce ca forma cartii ce citece sa lu atraga si sa lu interesse, cautu inșã ca si fundulu ei sa fia solidu, propriu a lu face sa cugete si plinu de instructiune reale. Invetiatulu descompune, discute, critica pre autoriulu seu, lu relege pina se incredintiaza ca a coprinsu sensulu cellu mai intimu sau cellu mai abstractu. Cu pãna în mana, nota ideele principali, originali, scopurile celle mari și chiaru errorile: numai cu modulu acest'a

pervine a-si appropriã unu scriptu, a sci totu ce coprinde ellu. Omulu communu, omulu de lume pentru care o carte nu pôte fi obiectu de meditatiune, trebe sa fia cu atatu mai severu în allegerea cartiloru bibliotecei selle; caci cine nu se spaimenta de periculul unei carti relle? Dara si cartile bune ceru lectori judiciosi, pentru cã si cellu mai conscientiosu autoriu este suppusu errorii. Omulu instruitu afla în varietatea lecturorulu alimente pentru spiritulu seu; pre cãndu capeta din cartile de placere, sentimente care inaltia anima, inno-bilescu cugetarea, producu impressiuni în sufletu, ellu cautu totu de o data în cartile seriose notiuni folositorie, conoscintie exacte, appretiationsi sincere, și as-a se invatia a judecã mai sicuru. „A lege va sa zica a merge la vãnatulu ideelor, zisse unu autoriu anglu, si trebe sa ne applaudamu de reessire, decã vomu fi pututu culege dintr'o carte unu certu numeru de idee.“

Artea de a lege în auzulu tutuloru este una din celle mai dificili, decã vomu judeca despre acosta după miculu numeru de persone cari sciu sa légia bine, spre a meritã

acosta lauda, cautu sa póta cine-va unu pre langa o pronuntia lina și bine accentuata, acuratetia intonatiuni și o intelligentia sicura, care sa se pertunza rapede de intentionile autoriulu, și sa scie a indicã celle mai usiore nuantie. Cautu sa scie cine-va a-si allinã sau a-si precipitã rostulu, a se feri de monotonia inflessioniloru, mai allessu în terminationea frasiloru. Decã e vorba de lectura versuriloru, nu se cuvina a face sa se simtia pãpedantice mesura și rima, avendu totu de o data în vedere a nu distruia armonia loru. Cu o vorba în totu genulu de lectura sa se caute a se arrelã valorea fia-carei vorbe sau tras-sure, și a stã departe si de enfase și de vulgaritate. Lectura asiã dara se apropia pina la unu certu gradu de declamatiune. Cu toate aceste-a, actoriulu care vorbesce, se cuvina a reproduce într'unu gradu mai inaltu cugeterile autoriulu seu, a fi cu totul plinu de dñsele, a i desfasurã passiunile care lu anima. De la dñsulu nu se cere numai o imagine reprezentata, ci însuai obiectulu. În actiune totu este viu, totu se misca; sonulu voci, formosetia gustului, totu servesce și concurre spre

a truda milioane de germani la cucerirea strain, dar pe-
 reea voster preponderante? — Ouzь kь vьshьrьtatea de
 minie kь kape respincedi dela voi atьtea pьteri germane
 шi respincedi la vьshьtьrele che le ridicaci ciotьr pentrь o
 pьrьtь pьrdere a voei mьdь de omeni de Шлесия. Мо-
 штайьzь, тревьш дьшшi poi pe poi, va шi totь mьtea se
 pe жьдече, пьшь пьть de оушi ciotьrь-национале а mьi re-
 пьас до poi, шi кьть пьшi mьtate de кьдече pьпостере!! (!)

Maї dьkolo arьkь avьtorele o kьvьtьrь песте по-
 vьссimьl тревьт шi ziche, кь vьmьi dьnastieї avьстрияче are a
 се mьzьdьmьi, кьmьkь дьi momentele fatale, черчетьrь tre
 кьте avь mьi pьтас дьшь Австрия-германь; кьmьkь dьnastia
 avьстриякь пьi zitat nichi pe zo mьiavьt, de че pagie a fost
 Рьdолоzь de Хабсбург, шi кь протопьриндii лэi авь пьr-
 тат atьта тiмьi корона imperiaї german; кьmьkь pьсся
 germanь vьссьvьlьта армеле italiane шi magiare, la kape
 льарь parte pe оуzь шi дьгьrьскьс шi vьшi vьрвадi de
 стат german, pe kьnd се пьрча, аша скьrie avьtorele, кь
 сьсципerea троньлэi deninde dela поbьреле славе; кьmьkь
 дакь сар оi дьгьтмьлат ка Чехii, Кроадii шi Сербii се оi
 dat mьна кь imьmьkьl, nichi atьта слаvьчивне арьта ei, ка
 сьшi pьkьieme denьтаdii провинделор germane dela dьeta
 imperialь, че сар оi пьтэт оаче оьрь а се оi fost vьть-
 mьt провинделе germane, кь пьтвчi се pьrdьсе totь стiмьa
 dьieteї imperiale germane; кьmьkь Австрия шi дьi vьtimьl
 пьрикьa ал ессiцидii Сале шi а авьрат дьрентьл сьzь до
 Германия; кь, дакь вьo datь o dьnastieї, atьчи Австрия о
 чеа dьngьzь kape шi а кьшiтат дьрентьл пьресте Германия
 ш. а. — — — Dьачi дьчене а dьсфьшьтра недечеле Dьi-
 пьei порторияле, ешiте dьi стрiкьчосьvь принципь сепарати-
 стiв. — — — (Ва зьrма.)

Din Бьнат дь 8/20. Ноемьре 1852. Domьле Peda-
 тор! La повьссimьa сьiре dьi Карловиzь дьшь „Аграм. Ц.“
 dьi Nr. 86 ал Gazeteї Dьле авь ромьнii dьi Бьнат шi Dь-
 гария, кь pьrьre сь се пьшь дьi ачеа Gaz., а оьсерва, кьmьkь
 пь савь оькьт nichi кьnd, nichi савь пьтэт вьре odinьoрь оаче
 ромьнiлор dьi Dьгария mьi mare пьдрентате, декьт че се
 оькьт дьi ачел cинод dьiвьт de кьрьnd prin патриархьл шi треi еpi-
 скопi, тоdьi сербi, алегьndьсе pe челе патрь diegeze ва-
 канте, dьiтрь kape треi сьнт ромьнештi, шi зна пьmьi сер-
 вьаскь, totь vьmьi сербi! — Патрь архимандрьdii, тоdьi сербi
 de епископi!! шi dьi ачел дьшь „Сербьскi Dьневнiк“ dьi
 Новьплатьa Nr. 37 а. к. пьнтрь Арад: Проконие Ивачкович;
 ла Timьшoра Самьiа Машьрович; ла Верьшед Емьiаи Ке-
 гьлац; шi ла Бьда Арсенье Стоикович. — Ачештiа тоdьi
 патрь ераzь пьнтрь de а се пьтэ адече vьmьi ла Бьда; оьрь
 nichi vьль ла Арад, Timьшoра шi Верьшед; пьнтрь кь nichi
 vьль пь е ромьн de пьнтьре nichi are сьндьdьi пьнтрь про-
 копьirea шi кьлтиварье ромьнiлор, чи vьmьi сьре оеричьirea шi
 pьdьkьarea сербьлор; nichi vьль е dь-прiос дьi лiмьва шi лiтератьра
 ромьнь; nichi vьль пь е дьi старе а кьvьльта шi дьvьzьа
 пьравьшьрочьл попор ромьн dьi ачесте diegeze дьi лiмьва
 ачештiа, оьрь vьmьi ал scandalьza prin експресii грешите.
 Din пьдрепант ачашта алегьере кь дьnapoiereа вьрвчiлор
 вьрвадi ромьнi, карii кь льzьдь ар потэ дьvьzьа попорьл
 тькар дьi kapea dьi ачесте треi diegeze, пьшь шi дьi лiмьва
 сервьаскь пьре сербi, се vede кь ачел cинод пь авь тен-

дiнць сьре а льшiвь, чи сьре а дьгьтпекь шi mьi тьре по-
 порьл ромьн dьi ачесте diegeze. Ачел cинод пь vьть
 nichi дьгьтрo ськотiнць mьzьdьmьe чеа песте оигь сьте de mьi
 de ромьнi dьi ачесте 3 diegeze, kape оьрь пьчетаре авь
 vьтьт тоге пьагьrьle, пьнтрь кь сьшi канете пьсторi de
 vьдь са; чи, кь аме сале челе ачел песте вьре сьть dьo de
 mьi de сербi, кьть дьi ачешт modьrь сьшi дьгьтрьаскь шi
 mьi департе дьгьтпекьта сьрпемьacie асьра ведьлор ромьнi,
 пьссiндьсе а вьлька шi пьравьпалта поpьпьл, datь дьсьре
 mьzьdьrьii кь карii тревьш а се dьiне ачел cинод. — Ноi сьп-
 рьт дьi Dьzь шi сьшiтa дьрентате, кьmьkь ачешт cинод
 дьшь ва авь сьсентьл kape ль are чел dьiвьт дьi Вьень пь кь
 mьл дьnainte dьчешта, шi кь пьравьпалта Са Маїе стьте,
 пьрвьль шi дьрентьл поьстрь Мопаpх, ва зьrма pe
 кьлеа дьрентьdii пьzьте кь totь ськьпьтателе de етьрьл
 memorie demьlь mьшь ал сьzь, Франциск I, kapele авь
 dat ромьнiлор до Ардеал шi Арад епископi пь авьсьлэi,
 декьт vьmьi кьар оьскьdьi ромьнi, дьvьzьадь дьi лiмьва mьi-
 чii, шi ачашта токма сьрьшi дьшь пьдрентеле шi авьспь-
 тьреле алегьери dьатьчi, kape оьрь сьорорь кь ачесте de
 оуzь, totь авьспьтьорь шi декьльтьorie de сьшiтa дьрентате
 ка шi ачесте але cинодьлэi dьакьmь dьi Карловиzь — шi фьл-
 сьеле пьрвьпери але мiтpополiтьлэi de пь ачеле тiмьтрi пьzь
 пьтэт рьшi кь дьгьтпекьл сьzь дьvьlьтеле pазелор дьр-
 ентьdii мьrьгьлэi тронь, kape авьтiмь пьнтрь рьшьнii вь-
 пьdьiвьi, vьiвь е Домьшл! ea е vьlьтiмь!! сьпемьdь, сiнгьрь
 pe mьi мьngьzь, кь шi пьравьпалтэ сьzь Кьвалерьск
 Непот пь pe ва льса арькьадь дьгьтатьта пьрпаштi шi
 ва авьлэа шi гьлэзь челор песте 800,000 de ромьнi dьi
 diegesеле Арад, Timьшoра, шi Верьшед шi дьi ва ськьтi de
 mьi de партиа сьрпемьacie сервьаскь, mьngьvьndьzь кь ден-
 тьpьeа de епископi ромьнi до ачесте треi епархii, kape вop
 гьлорьfька пьтеле Франциск Иосиф авь I!!!

Din Бьнат, 23. Ноемьре 1852.

Quam facile serpat injuria et peccandi consuetudo;
 Quam non facile reprimatur, videte iudices.
 Cicero.

Gazeta сербь dьi Новьплатьa дьi пьрьтьшаште кандьdь-
 цианеа оькьть dьi партиа сьатьлэi архьереск de релегьеа
 греко-рьсьрiтчань, dьiвьт дьi cионьл кьлгьrьieї серве, адекь
 дьi Карловиzь шi vьтеште de епископi алегьи пьнтрь die-
 geza Верьшедьлэi pe D. архim. Кьгьрьлаць, пьнтрь а Timь-
 шорьii pe D. архim. Машьрвчi, сьрь пьнтрь чеа а Арадь-
 лэi pe D. архim. Ивачкович. — Totь ачашть Газеть дьсько-
 пьре кь mare пьчьере пьрпимьpьеа DD. епископi dьi Дал-
 мадия шi Ардеал а льва партиа ла консьлтьpьeа ачелeа, сьвь
 кьvьльт, кь пьатьрпата лор ессiцидь цеографько-исторько-
 политькь iазь дьсьпоiат de дьрентьл инфьлiцидii до алегьереа
 каньлорьvьсьрiчештi пьнтрь пьрьdьle Dьгарьieї шi аме Бьла-
 тьлэi, кь армаре Domьiле Сале пьmьi вотьл dogmaticьскь
 зь, шi оiвьд кь cинодьл пь ера kьemьт а адече dьетермьнь-
 dьiвьi до пьrьiвьнда dogмелор vьсьрiчештi, чи пьmьi дьi пьrь-
 vьнда пьрсьбьелор, kape сьнт дьдаторате а пьстра dogмеле:
 дьрент ачелeа епископi dьi пьmьiтеле dьo diegeze сьрь mьi
 вьжьтос ал Ардеальлэi, кьчi е епископ ромьньск шi ро-
 мьньлэi пьi е дьгьдьvьт а се дькьpьжi de пьсторii сьi сьволе-
 тештi, чи ка о оаче вьльndь а вьштента вьлагословенья шi

a da gratia si potere discursului. In lectura,
 din contra, se cere mai multa simplicitate; ge-
 stele cauta sa sia moderate de gustu, si mul-
 timea sau pre-marea lorь energia s'ar paré
 adese ridicula.

Aceste calitati unite; aceste scopelle vi-
 tande, au facutu cá lectorii cei bunь sa sia
 totu de-una forte rari. Santulu Evremoute
 zicea ca a vezutu numai trei lectori in tota
 vьtьia sa. In seclulu XVII numai doi lectori
 inьsemnati in tota Francia au trassu asupra le
 sentimente generali de admiratione in respec-
 tulu acest'а, аva de Boisrobert, si аva de
 Lavau, membru allu academieї francesci. In
 seclulu XVIII, potemu numerá intre acest'а
 pre Letissier, alte cui lecturi publice au avutu
 multu successu la Paris, la 1774; apoi in
 zillele nьstre, pre poetulu Legouvé, pre аva
 Delille, pre spirituosulu Audrieux, care аvea
 atata intelligentia si finetia, incatu se potea
 anzi fara voce Francois de Neufchateau a
 datu bune precepte in allu seu discours sur
 la maniere de lire des vers.

Lecturele salonului se facussera o usantia

de moda cátra finele seclului pasatu. Acést'a
 era unu correctivu allu sclaviei prelului: asiá
 Ruthiere si la Harpe mergea sa citэsca din
 cercu in unulu Revolutiunea Russiei,
 cellu altu Melania sa, scripte pre care cen-
 sura nu le permitea a se imprime. Gustulu
 de lectura a opereloru si a fabuleloru tea-
 trali, se redesecepta pre timpulu imperiului
 francescu; atunci lesse si Picard in salonulu
 unei Dómue celebre comedia sa, La grande
 ville, fiindu asiezatu intre Dómna de Staél si
 cardinalele de Caprara. Dara in zillele ace-
 ste-а, politica s'a intinsu preste tote, si numai
 ziariele vedu pre lectori allergandu din tote
 partile cátra dinsele cu aviditate. De la revo-
 lutiunea francesca din 1792 incoá, omenii au
 inceputu mai bine a se cumьosee intre sene,
 а аllá de, au drepturi sau nu; si deca au,
 cumu le potu cere. Umanitatea intrэga se
 misca in masa; fiindu cá toti dorescu amelio-
 rarea statului actualе, si se nevoiescu din
 tote puterile a se folosí de urgentia favora-
 билелору circumstantie. Activitatea omenilorу
 este in cea mai inalta contentiune; аcea-asi
 ocupatiune este in mare parte commune tu-

toru classeloru societatii: Tota factura
 suspina spre deplinire si mantuire.
 (Universul.)

Canii dela Manastirea St. Bernhard
 (natural-istoricu).

E lucru cunoscutu din Istoria naturale,
 cumca Canele — acést'a fэra domesticita —
 e celu mai credintiosu Domьului seu, si totu-
 data celu mai docile intre tote animalile. A
 esplicá cumca dьnsulu se tiene de clasea ani-
 malilorу sugatorie, si intr' acést'a de ordinulu
 celoru rapitorie, ce se nutrescu cu carnea
 altora, precum si а enumera diferitele soiuri,
 in care а degeneratu dela prima sa origine
 intr'atata, cátu аceasta nichi se mai pote ur-
 mari, — аsemine е obiectulu studiului de
 Istoria naturale. Аci voinь se narezu ceva
 despre docilitatea, si instinctulu naturale
 demьu de admirare а unel deosebite rase de
 cani dela manastirea St. Bernhard.

Optu mii, dьnesute (dupa аllii 7548) de
 urme preste surfaciea marei in vьfulu Alpiu-
 lorу intre Wallis si romantica vale а Aostei-
 se аllá manastirea St. Bernhard. Preste cul-

milostenia darului cereak dela arendatorii dextrei soznu, karij netai do ointa vrdisnei pravoslavniche serbe si di precipria Karlovidzli se gaseak, — pe pta oi primita do sinoda ach-sta. Фрмос komplement din partea frazilor postrii serbi, vrednia de imitadine! Днес не кам вяр соинденія са патриарха сербск — днаите ка кьтєва време — прия вивите ддрептате din Karlovidz kьтрь попоря ромьнск, не дваць. „Тотъ тьрия терце ка време, вярь потка дєа рждєва! Dzeđ atot vsterpnika стьпниторь ал лямї ачестїа, до а кьрвї шїлї есте порока шї непорока тьтєрор пацїлор шї кареле тоте пацїлє ка асемєеа драгостє ле извеште. Dzeđ кареле ка ирїптеа-ска ипгїжїре неаѣ възт пре ної репєзждєне кьтрь гронь сѣ стрїгат din време ка агот встерпика шї тоте инимїе дївїторїа сѣ глас: нємаї департе! не е орждєвїтє вѣ шѣртеа чї вїацє, не е орждєвїтє вѣстєрє сїанєрєа чї егал-татеа! Ачєстє е гласєл пьрїптеєкєлї стьпниторь а ть-тєрор пацїлор, ачєстє е гласєл ддрептат шї кьтрь апьсѣтѣ-реле пацї шї кьтрь апьсѣтєлє; кьтрь апьсѣтѣреле ка dїo време сѣ се покьїасѣ шї сѣ се дотѣркє; кьтрь чєлє апьсѣтє ка сѣ сѣмтє dїo време шї сѣ се дѣвїогь. Ваї шї шѣора шї алтора дакь нѣл аѣд, ваї шї шѣора шї алтора дакь л аѣд шї нѣл д-дєлєт.“ Дєстєл, зєđ! аштєтєрє рѣшнїї покьїацє шї д-дотѣрчєрєа корєлїонарїлор сѣї фразї сервї ла кьпоштїацє а дєвѣрлєлї, дєр дудєшєрт, арїчїл, дакь одатъ аѣ дитрат до кьївєл кьрїдїї, не врѣ сѣ прїчєапъ овєрєвїдїнєа ачє-стїа ка сѣї факъ лок до лѣкєшїлє пропрїс чї дї рекомьндє-пєлєа са пєлїє де ачє, зїкєнд, чїне не дїкєпєїасє афєрє. — Ної ромьнїї ерїт акає дї пьтєнтєл пострє крєштїнї-сѣвї, авєнїт вїєрїчї дрєнт шьрїтє, авєнїт скѣлє пьдїєпєлє, каѣєнїт євєнѣлїа до лїмѣа маїчїї, штїам фачє крѣчє ка стрї дєцєтє камїї аєтєзї; де кьнд не ддрєзвєрѣт ка фразї сервї шї не вѣрѣрїт а лѣдєа пре Дѣмєзєđ ла олать, не стрїкарѣт лїмѣа ка влєгослѣвєнїа, слава, мїлѣстєнїа; дєлє-кєлєт дїмїнєдїї шї серїї не трѣзїрѣт ла втєрєнїє шї вє-чєрнїє, дєлєа скїмѣрєа фєдїї, ла прєвѣрєнїє шї кьтє-мѣлєтє де ачєстє. Апої до скѣлє ка Аѣвѣкїлє чєлѣ дитрє-сѣїодїї вїнє адорнїтєлї пьрїпте чїрїа стрѣвѣтѣрє о тьрмь-де кьвїнтє славє сѣв колѣрєа крєштїнѣтїдїї шї а соїндє-лїєї, чїнє скїмѣа слава ка шьрїрєа єрє афрїсїт, пєнтрє ка шьрїрєа рѣжнєаскє сѣрѣ де шатъ маштєрє ка слава сєр-вєаскє нѣ се пьрѣвєаѣ вїнє ла олать.

Еї вїнє, фразїлор! сѣ не трацєн одатъ сокѣтєлєа шї сѣ не дѣлєлєцєт кьтє стьм ка товѣрѣшїа пострє; кьчї-пої лѣкрѣт dїo прєзлѣ ка вої дї vїa Domnєлї шї нємаї-кьпєцєт сѣ глєтѣм dїo фрѣтєлє еї; апої де чє ашє, дакь сѣнєтєт фразї де о лєцє? вої вѣ лѣдєагї кь о грѣмєдѣ-де прївїлєдїї дї карє сть, ка Мєтрѣполїт dїo пьдїєнєа рѣ-мьнѣ нѣ пѣтє ої; роѣвѣ де зѣдє авєдї ачєлє прївїлєдїї? Кьчї мьтєзїторїєл Хє, дитємєїєтѣрїєл лєцїї крєштїнє, нѣѣ прївїлєдїят нїчї о пьдїєнє, ка зна до адмїнїстрєрєа трєвї-лор рєлїїонєрє сѣ domnєаскє прєстє алтє — тєлєлє лї Moїсє сє скрїсєрѣ нємаї dїo ачєа кєзѣ дитрє фьлцєрє-шї трєспєтє, ка сѣ нѣ се дїкєшїтє чїнєлє алє компїлє шї-ашїлє дѣсшїї де вѣн прївєт, чї ка сѣ се фѣлѣсєаскє д-д-трєгѣл пєшт ошєнєск дє дѣвѣдѣтєрє лор, — дї тѣтѣ-сѣїодїа скрїптєрѣ, до тѣтє кьрїдїлє сѣїодїлор пьрїпдїї нѣ-гьсєштї мькар о лїтєрѣ скрїсѣ дєспрє domnїтѣрєлє прївї-

лєцїї а лє гѣспѣдїопїлєлї аєтєрє лї Dŏmne ддрєрѣтє. Ної штїмѣ, ка орї карє фьлцєрѣ, алєтєвїтє дѣпъ кїпєл шї асємьнєрєа лї Dzeđ, арє дрєнт ашї мьтєрїсї сїмїрїлє-сєлє рєлїїонєрє, а лѣдєа пре фьлцєтѣрїєл сѣ дї лїмѣа-карє о прїчєоє, до карєа сѣ пьсєкєт шї врєштє, апої рѣ-мьнїї дѣкь нѣ сѣнт тьрмь де ої прѣстє сѣ мѣрѣгь ашє-дїтє дѣпъ фьлцєрєл орї кьрвї пьстѣрїєл нєкьпєсєт, еї аѣ-сѣлєт врєштїнєск, штїс гьндї шї прѣжѣдєкє, сѣмт шї д-дєлєт карє пьстѣрїєл дї нѣтѣ дѣчє ла пьшѣлє грєсѣ шї-карє вѣжєвѣт нємаї дѣпъ лѣпєа лор; — дєр дакь ачєлєл-прївїлєдїї сѣнт дѣнєтє дє стьпнїрїлє пьтєнтєштї, дѣпє-дїлє дѣвѣстєрѣ сѣпѣтѣшї; ної ромьнїї нѣ авєт, нїчї ам авєт-трєвїнѣцѣ дє єлє, ної нєам штїєт пьстєрєа врєштїнѣтєтєа-шї фьрѣ прївїлєдїї, ної нѣам фєдїт гѣлїдї дє тьрчї пєстє-Дѣнєрє ка врєчєа дї сѣлѣ, ної трѣїам ка шї аєтєзї фєрї-чїдї шї мѣпгїагї сѣв сѣтєлє стрѣлєчїтєї кєсє Аѣстрїєчє,-кьпєтєл лєдѣ тєтєлї чєрєск фьрѣ нїчї вѣ прївїлєдїє. Ачє-стє дѣсѣ не кєдє ка мїрєрє кьтє шї кьнд сє кѣсѣ рѣзєн-рїєл пострє лє пєнтєлїї Dѣвѣстєрє? Кьтє шї кьнд нєвдї-кьштїгїт дє рѣкї прєвѣслєвїчї прївїлєдїїлор Dѣвѣстєрѣ?-Стє скрїсє вѣдєлєа до дїпѣлѣлє пєтрїаршїлор сєрѣштї, карїї авєрѣ порѣчїрє а нє сѣтє дїo пьтєнтєл фьдїєлїонєї, ка пьдїєнєа ромьнѣ е сѣнєсѣ оѣжѣмїрї лор дѣхѣвнїчєштї? апої сѣ шї стєс, ддрєзнїт фьрѣдєштє а дитрєлєа чїнєїа-пѣтїт дє тьтѣрї? Чє вьлѣтѣдї адѣсєрѣ еї фїлор сѣї дѣ-хѣвнїчєштї ромьнїї? їаѣ фькєт кьтєлєа крєштїнїї? — Ачє-стє єрєѣ. їаѣ лѣпїнат ка дѣвѣдѣтєрїлє лор? — Да, мѣл-сѣр сѣрѣгїт, дѣсѣ фьрѣ спорїє — вѣдєдї фразїлор, 200-дє ані трєкєрѣ, шї dїo ромьнѣ нѣ пѣтѣ єшї крєштїнїє-слє-вїан! нѣр ої маї вїнє єѣ нѣ вѣ маї оєтєнїдї кь вѣ пькь-тѣсѣ ашє грєđ, карє нѣ вѣ сѣ штїє дє аєтѣл дє ддрє-птєрє? Сѣл лѣсєдї до мїлє лї Dzeđ, ка сѣшї кєтє сѣп-гєр дє кєп? Дє чє сѣ сѣтїдїї кь прївїлєдїїлє Dѣвѣстєрѣ нє-о фьлцєрѣ ашє нєвѣрѣнїєл шї нєтєлѣдїтѣрѣ? — Ом-лєї сїмѣл шї тєрє ла кєп дудєшєрт дї вѣрєштї дє аєт-фєл ашѣрє фьрѣдєсѣ, єл нѣ крєдє... пьрѣсєштє л, дѣї кє-лєа сѣ шѣлє шї сїгєр, маї тьрѣзїє вїнє ла кьпоштїдїє-шї сє дитѣрчє (?) пѣкьїт. (Ва єрєлє.)

Vienna, 19/11. Конєлєтєрїлє кѣпєрїєнѣлор вєтєлє сє-тѣт кѣпїтѣлѣ кь тєрє зєл, аєтєзї дѣкь сє дїпѣ шєдїнѣ, шѣнє сє вѣр аѣнєа пєнїпѣтїнїї тѣдї ла сѣдѣрїї.

Vienna. Дѣпъ штїрї прїмїтє Маї. Сє Дїмєрєтєл Фрєн-дїсѣ Іосїє I вє кьлѣтѣрї ла Бєрлїн. Дѣпъ кьтє сє сїмтє-Дѣмнїтѣрїї, ал Аѣстрїєї шї ал Прєсїєї вѣр тєрцє ла Вєр-шѣвїа, вѣдє, сє скрїє, кь сє вѣр дитѣлїї кь дєрлє рѣсѣк. Сѣ сѣпъ, ка а шї сѣсїтє порѣкєа дєлє Пєтєрєсѣвєрѣ ла Вєр-шѣвїа пєнтрє арєнѣжємєтєлє кьартїрєлор трєвїнїдїєсє.

Terra românească și Moldavia.

— Прїнчїпєлє Рѣмьнєштї сѣв лѣмїацїї сєї Domnї-дє аѣтєл фак пропѣшїрї до тѣтє дїрєнїдїнїлє. — Дї кьт-пєнтрє Рѣмьнїа ам тѣт аѣтїт кьтє кь Прїнѣк Б. Стїрѣєї, дѣндєсє кь тѣтєл ла дѣтєлѣтѣдїрїлє чєлє мєтєрїєлє, ар-сѣрїжїнїї пропѣшїрєа дї чєлє мєтєрїєлє кь постѣтєрєа-шї дѣлєа чєлєї дїтєлєкѣлє. Дѣсѣ ної карї штїм кь тѣт

mea acestor Alpi, carii forméza mediuna între caunulu Wallis, si Piemontu duce o cale de munte dela laculu Genfer prin Walis, catra Aosta in Piemontu. Intemeietoriulu acestei manastiri, care se pote numera între cele mai folositorie institute filantropice, unde de 9 seculi si-afila adepostu si cea mai sin-cera ospitalitate cei ce caletorescu preste ace-ști munti seci, si de geru amuriti, a fostu Bernhard de Menton, un nobile Savoianu, cam pela 923—1008. — Amenestratiunea ace-știu institutu a concrediu'to d'ensulu caluga-riloru de cinulu S. Augustinu; a carora detoria între altele e a strabate tote calile ascunse retacitorie, a petrunde tote gropile, tote resi-piturele, si crepaturele de munti, a calca toti collii, in urina caletoriloru retaciti; si aciasta missiune o implinescu densii prin ajutoriulu, si manuducerea unei deosebite rase, seu soiu de canii numiti dupa loculu si missiunea loru, ai St.-lui Bernhard.

Semnele esteriore dupa care densu se adnumera de catra unii naturalisti in spicia caniloru venatori sunt: Cavalia capulu rotunda, botu seu-ffluu grosu, tempitu, buzele

si urechile debelesate, la trupu grasi, inde-sati, si colorea pe spate castania, pe fole al-buria, care albetia se mai intinde in diverse trasuri si pe alelalte parti ale trupulu.

De regula se tramitu in tota demaneti'a, câte doi cani bine instrupti, dintre carii, unuia i-léga in spate un Mantelu incalditu, celuilaltu i-acatie in grumadiu o corfa in care punu o sticla cu beuturi spirituose desmurtiatorie spre a cauta si a subveni cu aceste midiuoce ce-loru retaciti, si pe amuriti de asprimea gerulu.

Istetimea acestoru fére inblandite intru cantarea caletoriloru retaciti, si aflarea aloru innadusiti subt lavina de neua, e extraordinaria: celoru retaciti le areta calea catra Ma-nastire, éra pre cei acoperiti cu lavina pre-sentindu'i cu poterea instinctulu de potintea natura donatu, i scurma afara, si priu latra-tulu si murmutulu loru dan de scire pari-tiloru despre aflarea nenorocitulu.

Se naréza mai incolo despre acésta rasa de cani, cumca, deca gasescu vreun caletoriu amuritu de geru si caditu giosu, se culca lenga densulu, ca cu caldura trupulu seu in-caldindulu selu desmurtiéscă, si aduca la vie-

tia. Si dupa ce astfelu vine desmurtitulu la cunoscentia de sene, se redica; ér canii lu conducu pana la manastire, unde se ieau tote mesurile cuviintiose spre alu aduce in statulu integritatei. Aceasta succedentu parintiloru, dupa un repausu de cateva dile au si septe-mani, provediutu cu cele debuintiose, lu scote preste labirinturi si lu indrepta asi continua caletoria intreprinsa. — Er deca un ascmine nenorocitu nu da nici un semn de vietia, dupa tote operatiunile naturali ale caniloru, si cele maiestrite ale parintiloru, lu intingu acestia in cripta Manastirei pe o mésa lunga, deunde apoi mai tardiu, nefindu nici o spe-rantia de densulu, i facu o boltitura in pare-tele criptei, si lu asiédia între ceialalti consoci far' de suflare, a carora cadavre cuprindindule gerulu, preservativa in contra putrediuiei, forte tardiu se prefacu in pulbere si cenusia. Deci intreprinderea parintiloru din manastire si din acelu puntu de vedere e forte cu scopu, cá-ci respectivii cumnati, amici, ori cunoscuti ai celoru periti in numiti Alpi, se incuno-scintiedia si preste dieci de ani despre fatal'a sorte a celoru nevediuți. (Va urma.)

ч. е вятъ до ревляшката црква, ші аште скололе, е фапта вятъ вярват доделент, п'ам вятъ креде къ п'ри- т'овска дигрижире а са ва л'ва п'ль дп о'не а се п'р- жині ашт, чеон че ма' п'айте до д'мпрецир'р' греле, ех ді ші аш'р' ел к. а'г'та в'лд'р'т, къ а'г'т ма' в'ртосъ въ десволтареа інделескаль е о кондиціе неаш'ратъ а дес- волт'р'іи матеріале. Ші е'къ къ т'ьсаріе в'л'т'ме, л'вате до прівіода в'рештерей несте тог, не д'кред'т'о'д'зъ къ п' не ам дош'елат до опінісnea ші к'edinga н'бстръ. Діп атінселе т'ьсарі есте ші інст'іт'в'л'а де фете, „Пенсіонатъ Домнеск“ а в'р'віа програмъ о д'о'ф'уціш'т ч'іторіор до Фой, ва съ вазъ д'п організ'цісnea л'бі, к'амкъ д'пгемеіторъ е п'т'р'анс де в'етареа до содіетате а есс'л'ві фетеміп. Ре- ліціоні ші л'мвей ром'не с'а ф'к'ят дест'л до ачестъ про- грамъ; тог че е де доріт' есте, ка Дна Діректоріда съ дев в'рештерей в'п карактер ром'н; дест'л ві с'а' в'реск'т копіі д'в'нъ тів'р'і стр'іне, е тіп'вал ка съ не в'рештемъ ода'т' ші чева че св'атем.

Iaшиi, 113. Noiembre 1852.

Інст'іт'в'л'а ф'ндат де Дн. Са Домъл Грігоріе Гіка пентръ копіі а'ладі ші скола пентръ мош'т'ъ с'а' деск'іе къ т'аре соленітате. Д'л'і протомед'к'л Докт. Ага К. В'жр- навъ а'б р'ост'іт'ъ ла ачест'а о'касіоне в'нъ в'в'л'п'т'ъ аша де потр'ів'іт'ъ ші де в'т'ернік'ъ д'к'в'т'ъ а'б сторесъ л'акр'т'і діп ініміле челор ма' ш'л'д'і; дар въ т'оте ачестеа н'ш'аі л'акр'т'і, къч'і ваніі п' се сторк'ъ преа месне пріо ашез'т'іп'ге де в'інефачері, че ма' в'ртосъ пріо л'екс'ъ, жок'р'і до кър'ці ші алте ш'ж'л'оче. — Аст'в'зі т'ь гр'в'еск'ъ ші т'ь д'к'ъ ші е'ъ ла амецереа соат'л'ві т'в'іціп'алъ с'оа' а т'ьд'л'в'р'іор е'о- ріей капіталей прекам з'ік'ъ алдіі, каре в'р'іа съ з'ік'ъ а д'іре- г'торіей ма'істрат'л'ві капіталей, персоналъ дест'л де д'п- семнат'ъ, до алте цері; л'асъ ла поі ф'орте п'д'іп'ъ кътат'ъ, пентръ къ пост'в'р'іле моръ п' св'т'ъ д'псод'іте де вреа са- лар'іа афаръ де ал касіер'л'ві, ші одіне'о'ре ші ал пресед'ін- тел'ві, ші в'іверніс'вал'а д'п'т'р'іж'п'еле док'ъ е кам пе спонч'і ші ф'орте т'ьк'р'ъ. Тотъ аст'в'зі д'отр'ъ до в'іг'оре ші л'ец'іреа пентръ стат'орніч'іреа монетелор, потр'ів'іт'ъ г'л'ьс'вірей ре'г'ла- мент'л'ві орг'ан'ік'ъ, адекъ 31 1/2 л'ей г'ал'в'енъ, с'оа' 14 ф'анці, іаръ ачест'іа доі л'ей 10 парале, ші ір'ш'ілік'л 12 1/2 л'ей. До к'в'іторіі капіталей св'т' д'п'р'іж'іді къ пріо ачест'ъ т'ьс'в'р'ъ се ред'в'че н'ш'аі вал'ореа ванілор, даръ не пропорціонат ші а прод'в'ктелор де конс'т'в'ціоне. Аште'т'м'ъ в'з перенд'аре тотъ аст'в'зі съ ш'т'іп'ъ реск'лат'т'л'а св'ьск'іерей ла банка на- ціонал'ъ а Молдовеі. — Фр'іг'л'а не аз стр'анс'ъ до к'іоді преа тіп'в'р'іш' ші не'прег'т'іді в'іне. Театр'ъ е'а' д'ачев'т' къ опера італіанъ, де кареа се паре а се ф'і аторат'ъ по- в'леда капіталей, п'р'ьс'іод театр'л' ром'н'еск, — кареле пріо п'есосіреа Д'л'і Міл'ъ док'ъ се а'ж'л'ъ. — Між'л'очеле де в'іец'іре до Іаш'і де фак се с'іп'д'іп' ші п'с'в' месне де а'лат. Іаш'і, 14. Ок'т. Дп 7/19 але л'в'ней ачеш'т'іа с'а' деск'іе інст'іт'в'л'а де в'рештереа копііор а'ладі, къ каре ст'ъ до лег'т'в'р'ъ ші о к'ам'ік'ъ пентръ копіі волпаві, о сколъ де то'ше ші в'п іпст. пентръ ал'т'іт' де в'р'сат, къ т'аре соле- н'ітате. Т'оте ачесте с'а' інтемеіат де Серен'ітатеа Са До- м'л'а Цереі не ла д'ачев'т'л'а а. в. ші се св'с'д'іп діп кас'а пр'іватъ а Д'л'ьдіей Сале. (K. Z.)

Cronică străină.

Франца. Паріс, 15. Ноembrie. К'ам се ренет'зъ історіа! К'анд п'ела 1804 Л'вдовік 18 протестъ д'контра д'отемеіерей А'мпер'іал'і, Наполеон п' ф'к'ъ алт д'ек'т по р'в'ч'і съ се п'вл'іче пріо Моніторъ ачест маніфест. Д'в'нъ врео 50 де ані в'ар'ш'і в'іне в'п В'р'вон, непог'л' л'ві Карол Х, ка съ протестезе д'контра р'ест'в'р'д'іс'ней А'мпер'іал'і, ші в'п не'п'от ал п'в'тернік'л'ві А'мпер'тор'іс есте ачела д'к- контра кър'віа се р'ід'ік'ъ протест'л, ка съ п'з се ф'акъ А'м- перат. Дп че тіп в'к'ік'л п'с'е съ се п'вл'іче протест'л до Моніторъ, аша ф'к'ъ ші непог'л'л, къ ач'еа деосев'іре п'ш'аі къ Л. Наполеон не л'в'г'ъ маніфест'л претендіател'ві л'ед'іт'іт'ъ авъ съ п'вл'іче тотдеодат' ші т'рей маніфесте, пе каре д'отр'о л'іт'в'ей в'отвас'т'ъ, д'л'г'т'ф'ат' ші демп'ъ де р'ъс ле д'д'р'ептар'ъ кътре попор'л'а ф'рангозеск емігранціі демон'раціі, д'адемон'д'л'л'ва ка съ п'з в'отезе пентръ р'ест'в'р- рар'еа А'мпер'іал'і. К'в ач'еаста къ Л. Наполеон п'с'е а се п'вл'іка ачесте маніфесте, конр'ів'з'т'о'ре де а'т'т'еа в'орве п'еп'л'к'в'те д'контра са, токмаі до а'ж'в'л'л, к'анд попор'л'а

е к'емат ал а'лере де А'мперат, ел а в'рат съ довед'еск'л ла л'аме, к'амъ г'в'ер'н'л'а с'е' е ф'орте т'аре, д'к'в'т п'ар'е- тем'ере де врео о'п'с'с'с'іс'іне в'іпъ ач'еа оп'і діп че парте. Еакъ маніфест'л контел'ві де Шамбор:

Франгозілор! Дп тіп'л'а черчет'р'ілор, че аз веніт престе патр'іа м'еа, е'ъ м'іам о'с'л'д'іт' не м'іне де в'олъ воіа м'еа ла п'ел'в'р'ар'е ші т'ьч'ере. Е'ъ п'з м'і а'ш'і ерта о п'іч'і ода'т'ъ, къ т'ькар в'п м'іп'г' іам ма' д'м'т'л'д'іт' неказ'р'іле ші п'ер'ік'л'іле. (Ал'с'іс'іне, к'ам се vede, ла д'но'іта черк'аре де ма'і п'айте а л'ві Л. Напол'он де а о'к'на трон'л'а Ф'ран- цеі.) Де ші св'от дес'п'р'д'іт' де Ф'ранца, къ т'оте асте ва токмаі пентръ аста еа д'п'і есте ф'орте с'к'л'п'л' ші с'оз'п'т'ъ. Не ш'т'іс де м'і се ва да вреодат' м'іе о'касіоне, ка съ сер- веск цереі м'еле, дар св'от с'іг'ар къ м'іе п'з м'і се ва п'ст'еа д'м'т'л'а п'іч'і ода'т'ъ п'іч'і о в'оръ ші п'іч'і в'п пас т'ькар каре съ ф'іъ к'ш'т'п'ат чеа ма' м'ік'ъ с'к'д'ере ла г'лор'іа ші ф'ер'іч'іреа еі. А еі ка ші а м'еа о'п'о'ре, гр'іжа пентръ ф'іт'о- р'іал' с'е'ъ ші д'атор'іале м'еле кът'р'ъ д'ара м'еа ме д'адем'нар'ъ аст'в'зі а'м'і р'ід'іка г'лас'л'а м'е'ъ. Франгозілор, воі вреді Мо- нарх'іа, воі а'д'і веніт ла к'п'ош'т'іода, къ Монарх'іа е до старе, пе л'в'г'ъ в'п г'в'ер'н' модерат ші став'л, а да о'ш'ен'лор тог де о да'т' ші ач'еа с'ек'в'рандъ а т'ьт'лор д'р'епт'р'ілор, ач'еа армон'іъ не д'отр'ер'в'от'ъ д'іп'тре в'п г'в'ер'н' п'т'іп'те ші о лі- бертате д'оделентъ, че д'отемеіе'зъ ф'ер'іч'еа п'ад'іс'ілор. Не в'ъ л'ьс'ад'і съ в'ъ д'к'ъ до а'ш'р'ір'і карі ма' кър'л'од ма' т'ьр- з'іс о съ в'ъ стр'іче. Новл А'мпер'іс, че в'і'л'а проп'л'а во'ъ, п'з п'оте ф'і ач'еа Монарх'іъ модератъ ші д'в'р'т'о'ре, дела каре аштеп'ад'і воі т'оте ачесте в'інек'в'л'т'р'і. Се д'п'шалъ ші в'ъ д'п'шалъ к'анд в'ъ проп'л'а А'мпер'іал' съ п'ш'еле де Монарх'іъ. Н'ш'аі Монарх'іа чеа аде'в'т'ратъ, Монарх'іа ач'еа че се раз'іт'ъ не д'р'епт'л'а де мош'тен'іре, че с'а конс'о'д'іт' де тіп'п, с'іп'г'р'ъ п'ш'аі ач'еастъ Монарх'іъ традіціонаръ в'ъ п'оте да во'ъ д'адер'в'т'ъ т'оте ачесте ф'ол'осе не'пред'в'іте ші а в'і ле ас'ек'в'ра пентръ тог'д'аш'на. Цен'іа ші г'лор'іа л'ві На- полеон п'з п'в'т'р'ъ а д'отемеіа чева став'л; къ а'г'т' ма'і п'д'іп' ва п'ст'еа е'с'ент'ві ач'еаста а'к'т' п'ш'аі п'ш'еле ші п'е- тор'іа л'ві. С'ек'в'ранда п'з се д'отемеіе'зъ, д'екъ се з'г'д'ъе пр'іп- ц'іп'л'а пе каре се раз'етъ трон'л'а, ші д'р'епт'атеа п'з се кон- сол'ід'е'зъ, к'анд п'з се рек'в'іош'те ач'ел д'р'епт (ад. л'ед'іт'імі- т'еа) каре ла воі с'ервеште де вазъ ла орд'інеа Монарх'ік'ъ. Монарх'іа до Ф'ранца есте ф'ам'іліа ре'ц'еск'ъ д'п'прев'натъ п'едесл'егат къ п'ад'іс'інеа. П'р'іод'і м'еі ші аі в'остр'і мер- с'еръ св'те де ані т'ьпъ до т'ьпъ ші до конс'о'р'мітате къ п'рав'в'р'іле ші традіціеле тіп'п'л'ві, л'в'к'р'аръ д'п'прев'л'ъ ла десволтареа прогрес'івъ а ф'р'ш'т'осей н'бстре патр'іі. Д'н'тре повореле Е'в'ропей н'ш'аі ф'рангозіі св'т' карі до кърс де 14 в'ек'р'і съ ф'і ав'т' до ф'р'в'теле пр'іп'д'і діп с'к'о'ц'еле ші п'ад'іс'інеа лор. Істор'іа стр'ьт'ош'ілор м'еі есте істор'іа т'ьр'і- м'ей проп'ш'іт'о'ре а Ф'ранцеі; Монарх'іа есте чева че д'п- зестр'ъ не Ф'ранца къ ач'еа Ал'дер'іъ пе каре о аштеп'т'ъ в'п ф'іт'ор'іс а'г'т' де ф'р'ш'т'ос, ва каре ші а'к'т' п'оте ф'і т'ьп- др'ъ пентръ челев'р'іт'д'іле м'ізіт'аре че а прод'ас.

К'ам ва преа Д'в'м'нез'ъ къ м'іне ші къ воі, д'л'с'ъ е'ъ, ка в'п кап ал векеі ф'ам'іліі а ре'цілор в'остр'і, ка в'п мош'те- н'ітор'іс ал ач'ел'ві ш'ір'ъ л'в'г' де Монарх'і, карі до каре де а'т'т'еа в'ек'р'і д'п'ш'л'д'ір'ъ п'в'тереа ші ф'ер'іч'іреа Ф'ранцеі ші о ф'к'к'р'ъ реп'в'атар'ъ, ам д'атор'іс кътре м'іне, кътре ф'ам'іліа м'еа ші кътре патр'іа м'еа а протеста д'контра ач'елор конс'іп'ц'іоні че св'от м'іп'ч'іносе ші п'ер'ік'л'осе. Деч'і е'ъ п'з л'ас діп д'р'епт'л' м'е'ъ, каре тог де ода'т' е ші г'аран- тіа чеа ма'і с'ек'аръ а д'р'епт'р'ілор в'остре, ші ма'г'т'ар д'п'і е Д'в'м'нез'ъ, дек'ларъ до фаца Ф'ранцеі ші а л'амей, къ е'ъ, к'ред'іп'ч'іос л'ед'ілор в'т'в'і р'ігат ші традіціон'лор стр'ьл'анілор м'еі, воіс а'п'ра къ конс'т'іп'д'ъ п'ль ла в'л'т'іма рес'воларе а в'іец'ей м'еле аманет'л'а Монарх'іей мош'те'л'іт'о'ре, д'к'ред'іа- дат м'іе де провед'іп'д'ъ, ачест в'п'ік л'іман де с'к'ьн'аре до каре Ф'ранца д'в'нъ а'т'т'еа ф'арт'в'не до ф'іне ва а'ла в'ар'ш'і л'іп'ш'т'еа ші ф'ер'іч'іреа.

Фрохсдорф, 25. Октобре 1852. Еп р'ік'ъ.

Георгіс Петровічъ кр'ітор'іс в'р'в'т'еск, се реком'андъ а'г'т ч. р. м'ілідіі кът ші о'порав'л'л'л'ві п'вал'ік къ г'ів'ч'іа са да ф'аче тог ф'ел'л'а де в'п'о'р'т'ъ, прекам ші х'ан'е в'р'в'т'еш'т'і д'в'нъ г'ст'л'а ч'ел ма'і по'ъ; ші г'арант'е'зъ а с'ер'ві е'с'т'іп ші ф'ъръ п'т'р- з'іере. — Док'еште до т'ьрг'л'а страелор до касъ т'ьсар'іал'ві Р'еп'ер Np. 408.